

Očakávaná trojica Mikuláš s čertom a anjelom prišla do nášho kultúrneho domu vo štvrtok

5. decembra. Deti spolu s rodičmi, starými rodičmi, či ďalšími príbuznými ich už očakávali. Ešte skôr, ako sa dostali k splneniu svojich milých úloh posadili sa pod nádherný vianočný stromček. Spolu s ostatnými sledovali vystúpenie detí z našej Základnej školy. Scénky, ale i pesničky sa páčili. Potom už prišiel ten zázračný čas. Niektoré deti boli smelšie, iným pomáhali rodičia. No dostalo sa na každého. Veď obecny úrad pripravil 140 balíčkov. Radosť z obdarovania znásobovala aj možnosť odniesť si domov plyšáčka. Za plný stôl ich deťom venovala Júlia Tomanová. Každé si vybralo, čo sa mu páčilo. Pekné podujatie venované deťom končilo krátko po sedemnástej. Text a foto Peter Maťašeje

Mikuláš bol štedrý ako každý rok

V Hlbokej ceste v Klížskom Hradišti

Vzal som si fotoapát s tým, že možno počas uzávierky vianočného čísla príde zvesť, že chodia. Bol totiž večer, ktorý oddávna patrí Luciám. Neprišla však žiadna zvesť, zdalo sa, že sa tento rok u nás neobjavila žiadna tajomná biela postava. Nevzdával som sa. Až..., až som sa dozvedel, že jednu takú - Naishku Eisenberg - videli. Tí, ktorí nemali to šťastie si ju môžu pozrieť na obálke našich novín.

Peter Maťašeje

Mesačník občanov Veľkého Klíža číslo 12. rok 2019 ročník XXIV.

Zaujímavosti z Klíža v TV ŠLÁGER

Klíž je známy tým, že to tu žije. Od detí až po dôchodcov. Každá veková kategória sa má čím pochváliť. Táto skutočnosť zavážila aj pri výbere obcí, ktoré budú prezentované v TV Šláger. Hudobná skupina AMADEO pripravuje pre túto televíziu sériu programov pod názvom na potulkách s Amadeom. Vedúci skupiny Anton Jančíh sa bol pozrieť na skúšku Tradičnej svadby a uznal za vhodné, aby ju v skratke predstavil aj divákovi spomínanej TV. Informácie o odvysielaní relácie vám budú oznámené a včas Vás, milí naši čitatelia, budeme o ňom informovať. Vieme, že to bude až v budúcom roku.

Ing. Zuzana Holáková

Návrat po šiestich rokoch. Po takejto dobe sa naši čitatelia môžu opäť zoznámiť s krehkou nádhrou. V podobe úžasne vyzdobených medovníčkov rôznych tvarov a veľkostí ju celé roky vytvára Eva Hudoková z Ješkovej Vsi. Pamätáte sa? Už na vôbec našej prvej vianočnej obálke, na Vianoce roku 1996, sme publikovali ňou vyrobený Betlehem. Prešlo veľa rokov a ona ešte vždy s neuveriteľnou trpezlivosťou, precíznosťou a umeleckou nápaditosťou robí radosť všetkým, ktorí majú možnosť jej sladké vzácnosti vidieť. Je pre nás potešením, že si ich spolu s nami môžu prostredníctvom fotografií pozrieť aj naši čitatelia.

Text a foto Peter Maťašeje

Beažoželáme

V mesiaci december 2019 oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Peter Stanko	50 rokov
Jozef Minárik	60 rokov
Gabriela Kosáčová	60 rokov
Emília Bielichová	70 rokov
Z najstaršej generácie oslávili svoje narodeniny títo naši spoluobčania:	
Helena Benková	82 rokov
Anna Neštepá	82 rokov
Jolana Sasková	83 rokov
Jozefína Kňazeová	89 rokov
Karol Kňaze	91 rokov
Mária Čermanová	92 rokov

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

30.11.2019 Tamara Deviatková,
rodičia Radka a Michal

† OPUSTILI NÁS †

Antónia Hudoková, rod. Maťašeje
* 1933 † 2019

SPOMIENKA

Bolesťou unavená tíško si zaspala,
zanechajúc všetkých, čo si rada mala.
Za všetky Tvoje trápenia a bolesti,
nech Ti dá Pán Boh večnej milosti.
Spomienka na Teba, drahá mamička
stále bolí. Ani čas, ktorý uplynul, tú
bolesť nezahojí. Za pokojný spánok
Tvoj v modlitbách prosíme a smútok
za Teba v srdci nosíme.

Dňa 12.12.2019
uplynulo 5 rokov,
čo nás navždy
opustila milovaná
manželka,
mamička
a babička

Eleonóra Bielichová

S úctou a láskou spomínajú
manžel a deti

V utorok 10. decembra rokovali poslanci obecného zastupiteľstva našej obce na svojom 8. riadnom zasadnutí. Po schválení programu, určení zapisovateľky a schválení overovateľov zápisnice, poslanci schválili plán kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra (HK) obce na 1. polrok 2020. Ekonomka obce v ďalšom bode predniesla komentár k doručeným žiadam o poskytnutie dotácie z rozpočtu obce. Komentár obsahoval informácie o kompletnosti doložených príloh a tiež informáciu o zúčtovaní poskytnutej dotácie v minulom roku v tých organizáciách, ktorým bola v roku 2019 poskytnutá. Poslanci žiadosti, ktoré obsahovali zákonom predpísané prílohy, schválili. Boli to OŠK AMK, OŠK FO Veľký Klíž a OZ Tu žijeme Hic Vivo. Téma „odpady“ sa diskutuje nielen v našej obci, ale aj v rámci Slovenska či celého sveta. Triedenie, skládkovanie, likvidovanie... Aby aj naša obec spĺňala zákonné nariadenia či ustanovenia, v novo prijatom VZN č. 2/2019 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady obce Veľký Klíž bol tento poplatok zvýšený na 20 € na osobu za rok. V tomto roku, pre informáciu, boli mesačne likvidované množstvá od 11 do 16 ton komunálneho odpadu!

Pred schválením programového rozpočtu obce na rok 2020, predložil k jeho návrhu stanovisko hlavný kontrolór obce, ktoré poslanci vzali na vedomie. Následne bol rozpočet obce pre rok 2020 schválený. Okrem zabezpečenia bežných povinností obce, rozpočet zahŕňa prostriedky na vylepšenie miestnych komunikácií, vybudovanie multifunkčného ihriska, rekonštrukciu elektrických rozvodov v MŠ s vylepšením niektorých vnútorných priestorov (stropy a osvetlenie), rekonštrukciu vestibulu OčÚ a postupné zmodernizovanie či vylepšenie vybavenia kuchyne KD.

ROKOVALO ZASTUPITEĽSTVO

V ďalšom boli podľa poriadku odmeňovania schválené odmeny poslancom a HK. S účinnosťou od 1.1.2020 bol HK schválený pracovný úväzok 25%. Poslanci vzali na vedomie rozpočtové opatrenie č. 10/2019.

Starosta informoval prítomných:

- o kontrole DHZO (dobrovoľného hasičského zboru obce). Kladné stanovisko odporúča zaradenie DHZO z kategórie „C“ do kategórie „B“, čo je predpoklad možného pridelenia hasičského vozidla,
- o schválení žiadosti obce Ministerstvom vnútra na pridelenie finančných prostriedkov na rekonštrukciu Hasičskej zbrojnice v Klíži vo výške 28 080,87 €, – o podaní žiadosti na Slovenskú agentúru ŽP – Program obnovy dediny – na revitalizáciu stromov v obci, prevažne lúp na Kračinach,
- o malých stavebných úpravách v budove OčÚ, ktoré budú slúžiť pre ZO JDS a ďalšie organizácie obce,
- o kultúrnych akciách organizovaných a pripravovaných (Mikuláš, Vianočná výstava v nedeľu 22.12.2019 spojená s výstavou betlehemov, koncert vo farskom kostole v nedeľu 29.12.2019, Silvestrovská zábava 31.12.2019, Stolnotenisový turnaj 5.1.2020).

V diskusii p. Toma požadoval predĺženie MR na dolný koniec obce, pripomenul, že viac rokov je sľúbené vybudovanie chodníka od pošty na dolný koniec a požadoval riešiť zápach zo žumpových vód.

V závere starosta osobitne poďakoval poslancom za prácu v končiacom roku. Prítomným poďakoval za účasť a so želaním pokojných a požehnaných Vianoc rokovanie ukončil.

OčÚ

SPOMIENKA

V našich srdciach ste stále s nami...

Dňa 29. augusta sme si pripomenuli 35. výročie úmrtia nášho dobrého otecka a starého **Antona Bielicha**.

Dňa 25. novembra uplynuli 2 roky od odchodu našej drahej mamičky, starkej a prababičky **Márie Bielichovej**.

Mimoriadne smutným dňom bol pre našu rodinu 22. október 2019, kedy nás nečakane opustil vo veku 76 rokov milovaný brat, manžel, krstný a starý otec **Ivan Bielich**. Ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym z Klíža, osobitne p. starostovi Ing. Stankovi a jeho manželke, ktorí sa s ním prišli rozlúčiť do Novej Dubnice, kde bol 29. októbra 2019 smútočný obrad.

Úprimná vďaka za Vaše modlitby kvety, spomienky a spoluúčasť na jeho poslednej rozlúčke.

Na fotografii z r. 1945 sú netradične všetci spolu: mamička Mária, otecko Anton Bielich a ich vtedy malý synček Ivanko – môj brat, keď ešte netušil nikto z nich, že o niekoľko rokov budú štyria...

S láskou a peknou spomienkou: dcéra a sestra Marianna s rodinou, vnuk a syn Ivana – Roman s rodinou a Kvetka – Ivanova manželka.

SPOMIENKA

Prázdný je, otec, tvoj dom
a veľmi nám chýbaš v ňom.

Už neuvidíš slnko, hory ani krásny deň,
na cintoríne snívaš svoj večný sen.

Odišiel si od nás, my zostali sme v žiali,
no vždy budeš v srdciach tých, ktorí Ťa milovali.

Dňa 2. decembra sme si pripomenuli 20. výročie, čo nás navždy opustil náš drahý otec a starý otec

Jozef Šupa

S láskou a úctou spomínajú syn Milan a dcéra Mária s rodinou.

...A ULOŽILA DO JASIEĽ

Vianoce sa v dnešnej dobe stali pre mnohých ľudí len komerčnou záležitosťou. Avšak pre nás kresťanov sú Vianoce oslavou narodenia Božieho Syna Ježiša Krista. Každoročne si pripomíname okolnosti, ktoré predchádzali a sprevádzali jeho narodenie. Bolo to v čase, keď cisár Augustus nariadil sčítanie obyvateľstva vo svojej ríši.

Každý sa mal zapísať v meste, odkiaľ pochádzal jeho rod. Svätý Jozef pochádzal z Dávidovho rodu. Preto musel ísť do Betlehema aj s manželkou Pannou Máriou, ktorá bola v poňehnanom stave. Kým prišli do Betlehema, priblížil sa jej čas pôrodu. Jozef sa mal postarať o primerané ubytovanie. No ani pri najlepšej vôli nenašiel medzi rodákmi nijaký ľudský príbytok, kam by sa mohli uchýliť. Až za mestom našli núdzové ubytovanie v útulku pre zvieratá.

Pri všetkej skromnosti ich to zaiste bolelo, že Dieťa, ktoré malo priniesť spásu celému ľudstvu, sa nemohlo narodiť v čistom príbytku medzi ľuďmi. Chýbali aj pomocníčky, ktoré by poskytli najpotrebnejšie zaopatrenie pre rodičku i pre dieťa. Evanjelista sv. Lukáš píše zreteľne, že „Mária porodila svojho syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel“ (Porov. Lk 2,7). Pomáhať jej mohol len mlčanlivý a spravodlivý Jozef.

Vianočná liturgia tak okrášľila tieto slová, že si ani neuvedomujeme vrcholnú chudobu a poniženie, v ktorom sa ocitli. V našom ponímaní výrazy jasle, jaslíčky znejú príjemne, milo, možno až dojímavu. Ale v skutočnosti to bol hrant, z ktorého sa krmili zvieratá.

Samota Svätej rodiny v temnej betlehemskej noci však netrvala dlho. Blízko boli pastieri so svojimi stádami. Naľakali sa, keď nad nimi náhle zažiarilo svetlo. Drsní strážcovia oviec neboli zvyknutí na mimoriadne udalosti. Boží posol ich oslovil: „Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ Kristus Pán. Nájdete dieťaťko uložené v jasiach“ (Porov. Lk 2, 10-12). Nezvyčajnú scénu doplnil nebeský spev, ktorý znel na oslavu Pána Boha a hlásal pokoj ľuďom dobrej vôle.

Pastieri trávili svoj život vonku pri zvieratách, nemali náboženské vzdelanie. Nevedeli si teda utvoriť konkrétnu predstavu o pojmoch „Spasiteľ“ a „Kristus“. Slovo „pán“ im bolo zrozumiteľnejšie. No netužili po stretnutí s pánmi, ako ani páni nemali záujem stretať sa s pastiermi. Teraz však Boží posol hovoril o dieťati uloženom v jasiach. Tejto reči pastieri dobre rozumeli. Vo svojej jednoduchosti pochopili, že toto je pán, ktorého sa netreba báť. On prišiel medzi nich a oni môžu bez ťažkosti prísť k nemu. Nezastaví ich žiadna palácová stráž, nikto im nebude vyčítať ich jednoduché a obnosené oblečenie.

Navonok neuhladení, ale vo svojich srdciach dobrí pastieri poslúchli anjela a poponáhľali sa do Betlehema. Našli dieťa v jasiach, jeho matku Máriu i pestúna Jozefa. Hoci sv. Lukáš nepíše, že priniesli dary, nábožná tradícia to predpokladá. Pastieri nepochybne uvažovali prakticky. Lahko si teda domysleli, že matke, ktorá musí porodiť dieťa v útulku pre zvieratá, chýbajú materiálne prostriedky. Okrem toho orientálna zdvorilosť im nedovoľovala prísť na návštevu s prázdnyimi rukami.

Po tejto návšteve sa pastieri vrátili k svojim ovciam. Oslavovali a chválili Boha za všetko, čo videli a počuli (Porov. Lk 2, 20). A Panna Mária v tichosti premýšľala o tom, ako zvláštne sa plnia Božie prisľúbenia.

My už čoskoro oslávim d'alšie Vianoce. Pri všetkej vianočnej radosť a pohode však nezabúdajme na tvrdé a drsné podmienky, v ktorých sa narodil Ježiš Kristus. Podľa príkladu Panny Márie si vianočné posolstvo zachovajme vo svojich srdciach, premýšľajme o ňom a odnesme si ho aj do všedných dní po Vianociach.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

Udalosti, Postrehy a Novinky v skratke

○ Do letného obdobia nás svojim spôsobom vrátila reportáž z našej obce na TV JOJ. V programe *Na chalupe* sme okrem iného videli aj návštevu moderátorky Kataríny Jenesskej u Jozefa Paučka. V prvú adventnú nedeľu – 1. decembra sme spolu s divákmi spomínanej televízie mohli nahliadnuť do priestorov nášho spoluobčana, ktorý vytvára krásu z kameňa a venuje sa pestovaniu vzácnych a pozoruhodných drevín.

♦ ♦ ♦

○ Z knižných novínok vydaných v závere tohto roka by sme radi dali do pozornosti fotografickú knihu Tomáša Hulíka *Príbeh stredoveku*. Vyšla vo vydavateľstve Dajama. Milým zistením je skutočnosť, že na obale knihy je fotografia našej najvýznamnejšej historickej pamiatky – románskeho kostolíka.

♦ ♦ ♦

○ Klub dôchodcov sa stretol na pravidelnom mesačnom stretnutí v pondelok 9. decembra. V zasadačke Ocu sa stretlo 25 členov. Prítomný bol aj starosta obce Ing. Anton Stanko. Na rozdiel od tých predošlých, toto stretnutie sa nieslo vo sviatočnom duchu. Nechýbal stromček, slávnostná vianočná výzdoba, pohostenie a vianočné vinše. A boli aj darčeky.

♦ ♦ ♦

○ Už na druhý deň po klubovom stretnutí sa dvanásť jeho členov vybralo na východ republiky. V dňoch 10. a 11. decembra spoznávali Košice. Vychutnávali si tamjšiu adventnú atmosféru, vianočné trhy a navštívili viacero významných pamiatok metropoly východu.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil
Peter Maťašeje

=====

a to posedením na vianočnej besiedke v materskej škole. Choreografiu programu zostavila riaditeľka MŠ a spolu s pani učiteľkami sa postarali o kultúrne vystúpenie pre všetkých prítomných hostí. Aké by to boli Vianoce bez pekných správok? A tak rozprávka „Mrázik“, bez ktorej si nevieme Vianoce predstaviť, nechýbala ani na našej besiedke. Svadobnú tanečnú zábavu na konci rozprávky si vychutnali všetky deti. Program bol pestrý a bohatý a preto sme sa bavili ďalej. Nasledoval vianočný program s názvom MRAZÍCI, ktorí aby mohli začať Vianoce, museli pripraviť poriadnu zimnú nádielku so snehom a poriadnou kalamitou. Keď sme toto nachystali, Vianoce sa mohli začať. Ako inak ako ozdobením stromčeka, prinášaním darčiekov. Zavinšovali sme, zatancovali, zaspievali, nechýbalo pohostenie nealko punčom, na záver sme zaspievali Tichú noc.

Každoročne býva v našej obci **Vianočná výstava**. Príprava na toto podujatie prebieha aj v našej materskej škole. Deti spolu s pani učiteľkami si pripravili výrobky,

(Pokračovanie na str. č. 10)

Vianoce sa blížia. Prichádzajú sviatky lásky, pokoja, radosť a obdarúvania. Prišli opäť po roku neskutočne rýchlo a všetci sa na ne tešíme no najviac sa tešia deti. S príchodom mesiaca december sa tešíme na štedrosť stretnutí, vystúpení a prežívania čara Vianoc. Tak tomu je aj v našej MŠ. Mesiac december bol bohatý na mnohé aktivity a prekvapenia pre deti. Začalo sa to bábkovým divadlom s názvom: „**Huncúti a Vianoce**“. Strávili sme príjemnú časť dňa, a pre deti plynulo ponaučenie, že poslúchať naozaj treba.

Dňa **4.12.2019** im očka žiarili šťastím a radosťou pretože v tento deň sme na dvore materskej školy po zotmení čakali na príchod Mikuláša. Tajomne a nečakane prišiel medzi nás s veľkým košom balíčkov v sprievode čerta a anjela. Deti spontánne zaspievali, zarecitovali, zatancovali pri rozsvietenom stromčeku a nálada bola naozaj mikulášska. Veľká kniha sa kolísala v ruke Mikuláša, aby mohol zhodnotiť dni v materskej škole a prihovoriť sa našim

Vianočný čas v MŠ

najmenším. Mikuláš bol záhadný pretože všetky deti dobre poznal a o každom pre všetky vedel. Prihovoril sa a deťom a tie živšie mu museli slúbiť, že sa polepšia a budú počúvať. Zapísané mal aj dobré skutky detí. Prekvapené detské očka sa čudovali, ako o nich všetko vie. Anjel ich zavše pochválil, no a čertík im pohrozil metlou, že pôjdu s ním zametať peklo. Počúvanie a poslúchanie je v dnešnej dobe pre deti ťažké a práca s deťmi je z roka na rok náročnejšia a ťažšia.

Zamyslime sa preto nad prísloviami našich predkov: „OHÝBAJ MA MAMKO POKIAĽ SOM JA JANKO, NEOHNEŠ MA MAMO KEĎ JA BUDEM JANO! alebo „ČO ZASEJEŠ TO BUDEŠ ŽAŤ“. Je v nich veľa pravdy a je na nás všetkých, čo sme za výchovu zodpovední, aby sme sa s nimi aj riadili.

Streda 18. december 2019 - dátum zaujímavý pre nás, pre naše deti, pre našich rodičov, starých rodičov tým, že sme všetkých pozvali medzi nás, aby sme si spoločne vychutnali atmosféru Vianoc

Ďakujeme a nech vás Božie Dieťa odmení večným životom

Z hĺbky srdca vyslovujem vďaka všetkým, ktorí tento rok finančne prispeli, či iným spôsobom pomohli pri náročnej obnove veže kostola, ktorá bola v havarijnom stave. Na stavbu, opravu, údržbu, prevádzku cirkevného majetku štát neprispieva. Finančne vec zabezpečiť je morálnou povinnosťou veriacich z farnosti, občanov obce. Od nepamäti sa o cirkevné majetky bolo možné starať, zveľaďovať ich len vďaka darcom, ktorí sa rozhodli prispieť väčším či menším darom, alebo sa podieľali tak ako teraz napr. vlastnou prácou, stravou, ubytovaním majstrov... Zvyčajne pri väčších investíciách prispieva i obec z daní občanov. Naš kostol je pamiatkou viery našich predkov, ktorí z ušetrených grajciarov (drobný peniaz v bývalom Rakúsko-Uhorsku) postavili tento náš Boží chrám. Ak ho chceme odovzdať budúcim generáciám užívaniaschopný, je nevyhnutné, aby sme konali podľa určitej morálnej normy a o kostol, o cirkevný majetok - majetok nás farníkov sa starali.

Podobne ako sv. František aj náš duchovný otec začul hlas „Oprav môj dom“. S krásnou, hodnotnou medenou vežou, ktorej kríž sa dvíha k nebu sa navždy bude spájať meno Mons. Antona Kováčika, ktorý si asi sám pre seba povedal: Aby sme nezadlžovali budúcnosť, musíme si poradiť s tým, čo máme a čo nemáme, to s radostným srdcom darujeme... Z Evanjelia podľa Lukáša čítam, kde Ježiš svojim učeníkom povedal: „Táto chudobná vdova vhodila viac ako všetci, čo hádzali do pokladnice. Lebo všetci dávali zo svojho nadbytku, ale ona pri svojej chudobe dala všetko, čo mala, celé svoje živobytie.“

Nebeský Otče, ďakujeme Ti za to, že máme medzi sebou Tvojho zástupcu. Ďakujeme Ti za nášho kňaza Antona Kováčika. Občas si na kľavíri zahrám pieseň – „Mamička, otecko, kto je to kňaz“, ktorá má okrem lúbivej melódie 20 krásnych sloh. Kratšie to poviem slovami

■ Rovnako ako všetky deti sa z darčeka od Mikuláša tešil aj Sebastián Kňaz. Foto Peter Maťašeje

sv. Jána Mária Vianney, patróna všetkých kňazov a spovedníkov: „Aj keby ste mali dvesto anjelov, nebudú vás môcť rozhrešiť! Jeden kňaz, akokoľvek jednoduchý, to môže urobiť. Môže vám povedať: „Chod' v pokoji, je ti odpustené...“ Čo to znamená, pochopíme celkom až v nebi... Kňazstvo – to je láska Ježišovho srdca. Keď vidíte kňaza, spomeňte si na Pána.“

Na konci roka ďakujem všetkým, ktorí s hlbokou vierou pomáhajú pri činnosti našej farnosti, ktorí kostol milujú, cítia sa farnosťou, majú zodpovedný prístup kresťana nielen po materiálnej stránke, ale zapájajú sa najmä duchovne cez modlitby. Sú to predovšetkým naše „modleníčky“ Evka Hrdá, Irenka Bujnová, Evka Pauerová, ktoré roky večer čo večer sa predmodlievajú ruženec, modlia sa nielen za našich drahých mŕtvych, prvé nedele v mesiaci, ale modlia sa vždy, keď sú spoločné modlitby. V budúcnosti si tu ešte pripomenieme nielen súčasné, ale i „modleníčky“ z minulosti, pokiaľ ich ešte máme v pamäti. Obširnejšie si pripomenieme i ďalších - nášho organistu Jurka Kňaza, speváčku Zuzku Radošovskú a spevákov nezabudnuteľných pašií. Sme hrdí, srdce nám oteplí pohľad na veľký počet miništrantov, stojacich okolo oltára, medzi ktorými sú inžinieri, študenti i malí školáci. Ďakujem tým všetkým ženám, ktoré každú sobotu upratujú

kostol, Jožkovi Deviatkovi a jeho sestre Milke za kvetinovú výzdobu a za vždy vypraté, krásne vyžehlené posvätné rúcha, oltárne plachty... Ďakujem tým, ktorí vyzdobujú kostol vianočnými stromčekmi, pred Vianocami robia jasličky a Boží hrob pred Veľkou nocou a dodávajú nezabudnuteľnú atmosféru spolu s hasičmi, ďakujem deťom, mládeži i ich vedúcim za jasličkovú pobožnosť, za Dobrú novinu... Už nie novinkou, ale tradíciou sa stalo Poďakovanie za úrodu, či Detské sv. omše... Zvykli sme si, keď pri sviatkoch počúvame krásny spev speváčok z Chor de Clus, či mohutnejší, veľmi pekný spev Kličanov, niekedy s doprovodom organu, inokedy s Jurajovou harmonikou. Ďakujem za opravu, celoročnú údržbu kľízskej kaplnky, okolia, prípravu pred každoročnou slávnostnou sv. omšou Evke Paliatkovej s manželom Petrom a švagrom Palkom. Palka desaťročia poznáme ako nášho zvonára, čo je v obci dôležitá a aj náročná funkcia. Je tiež tým, ktorý pri kresťanskom pohrebe nesie zástavu. Vďaka patrí za údržbu tuji, hrabanie lístia pod lipou, kosenie v okolí kostola a vo farskej záhrade. Z uvedeného je vidieť, že k spokojnosti nás obyvateľov a nielen katolíkov, k spokojnosti návštevníkov obce je treba služba všetkých uvedených a určite i ďalších, ktorých som nechtiac možno nespomenula. I vďaka obetavému, tichému zapájaniu sa do cirkevného života vo farnosti si v kostole môžeme citovať zo svätého písma „Pane, milujem krásu Tvojho domu“.

Prajem milostiplné vianočné sviatky a v roku 2020 nech Vás sprevádza požehnanie Božieho Dieťaťa

Tatiana Macúchová

AKTIVITY NAŠICH ŠKOLÁKOV

Hurá! Ide sa na výlet! Také boli reakcie žiakov, keď sa dozvedeli od svojich pani učiteliek, že pôjdu do Nitry navštíviť divadelné predstavenie pre deti: „VELKÁ TOVÁREN NA SLOVÁ“. Po vystúpení sa zastavili v nákupnom centre, kde sa všetci zabavili v detskom kútiku a hračkárstve. Na druhý deň sa zúčastnili ďalšieho predstavenia: „Ako namaľovať dúhu“, ktoré sa konalo v MŠ Ješkova Ves. Deti sa pobavili na vtipných situáciách a taktiež si zopakovali, aké dôležité je používať čarovné slovíčka: „ďakujem, prosím, nech sa páči“. Predstavenie zahrali herci DIVADIELKA NA TRAKY z Trenčína.

(Pokračovanie na str. č. 5)

■ Z predstavenia Divadielka na traky.

TEŠÍME SA NA VÁS

AKTIVITY NAŠICH ŠKOLÁKOV

Vo štvrtok 5.12.2019 naši žiaci vystúpili s programom na Mikuláša v kultúrnom

■ Mikuláš vytvorený z ovocia a cukríkov, sladká odmena pre deti.

(Dokončenie zo str. č. 4)

dome v Klížskom Hradišti. Deti mali pripravené básničky, zaspievali vianočnú pieseň a zahrali novodobú rozprávku o Mikulášovi. Za ich herecký výkon im patrí pochvala. V škole ich čakala sladká odmena v podobe

perníkového snehuliaka a Mikuláš vytvorený z ovocia a cukríkov.

V tomto mesiaci sme sa zapojili aj do celoslovenskej súťaže VŠETKOVEDKO, ktorá je zameraná na logické úlohy na čítanie s porozumením. O výsledkoch vás budeme informovať.

Iveta Deviatková

Pozvali nás znova po roku

Dátum 30. novembra sa niesol v sprievode tanečnej hudby a veselej nálady kultúrnym domom, tu u nás v Klížskom Hradišti. Ako býva zvykom, o 20:00 sa otvorila dvere a prví nádhorne oblečení hostia vstupujú s tými najväčšími očakávaniami. Hneď ako sa sála naplní, organizátori - futbalový výbor OŠK FO Veľký Klíž sa ujímajú slova a oficiálne otvárajú „Katarínsku zábavu 2019“. Takto pred Vianocami sa máme šancu zabaviť a stretnúť sa s priateľmi, za čo vďačíme vyššie spomínaným usporiadateľom.

Zábava graduje, tanečný parket sa zaplňa. Niektorí sa občerstvujú, či už nejakými aperitívami v „PEKLE“ pod schodmi, alebo tí vyhľadovaní, na vyššom poschodí, si vychutnávajú vynikajúcu večeru, ktorú pripravil Mikuláš Gál, za čo mu patrí veľká vďaka.

Tento rok bol tak ako každý, bohatý na zážitky. No objavilo sa tu a milo prekvapilo niečo, čo tu ešte nebolo. Mašinka na zvečnenie spomienok navždy, www.fotostanok.sk nám umožnil si svoje fotografie, ktoré boli ihneď vytlačené, zobrať si so sebou. Takto na tento deň už nikdy nezabudneme. Počas celého večera sme vymýšľali choreografie na hudbu v podaní hudobnej skupiny „MISTRÁL“. Viacerí z nás mali šancu aj vyhrať v TOMBOLE o polnoci. Či už nadšenec chovu zvierat, milovník vína, či zarytý športovec, si medzi možnými výhrami našiel to svoje. A tak sme sa bavili do skorého rána a už teraz sa tešíme na tú ďalšiu.

Paulína Maťašeje

Návšteva spoza oceánu

Písal sa rok 1912. Rok, v ktorom sa potopil slávny Titanic. Predpokladám, že podobnou loďou sa plavil za vídinou lepšieho života aj Jozef Masarik so svojou rodinou. Do Ameriky. Bol garbiarom vyučeným v Bošanoch. Jeho manželka Katarína, rodená Omelková pochádzala z Nedanoviec. Jozef sa zamestnal v garbiarni v meste Wilmington, štát Delaware. Mladá rodina sa rozrastala. V roku 1922 vznikla snímka so zaujímavým príbehom - je na nej Jozef s Katarínou a ich, vtedy 5 detí. Katarína trpela nevoľnosťami a lekár jej diagnostikoval vážne problémy so srdcom, povedal jej, že už nebude dlho žiť. Rodina zorganizovala spoločné fotografovanie, aby mali deti pamiatku na matku. Ako sa neskôr ukázalo, nebolo to ochorenie, Katarína bola tehotná, čakala 6 dieťa - v decembri 1922 porodila dcéru Margaret Elaine. Jozef nezabúdala na svoju rodinu na Slovensku. Pravidelne v listoch informoval svojich bratov o svojom živote za „veľkou mládkou“, posielal fotografie. Bol zvedavý, ako sa darí im a ich rodinám na Slovensku. Búrlivé dejinné udalosti, ktoré sa prehnali Európou, kríza, obe svetové vojny, 50.roky,... rodinná korešpondencia ustala. Fotografie však zostali. Tie sa sporadicky vynárali pri spoločných stretnutiach slovenskej rodiny. Tak sa stalo, že pri jednom spoločnom stretnutí v roku 2005 sme opäť spomínali, že máme rodinu v Amerike a teta Marika „citovala“ adresu spamäti: 205 Belmont Ave,

Wilmington, Delaware. Moja sestra s manželom prostredníctvom známeho z Ameriky našli v NY telefónnom zozname meno, ktoré súhlasilo s menom jedného z potomkov Jozefa - našli adresu strýka Julesa. Napisali mu list, v ktorom priložili kópie rodinných fotografií. Strýko Jules bol v tom čase už odkázaný na pomoc a opateru. Jeho dcéra Judy sľúbila, že kontakt posunie svojmu bratrancovi Edwardovi. Ten plánoval cestu do Európy, po stopách svojich predkov. Zaujímavosťou bolo, že chcel navštíviť Budapešť, lebo mal tú vedomosť, že jeho dedo prišiel z tohto mesta. V čase, keď rodina opúšťala Európu bolo Slovensko súčasťou Rakúska - Uhorska. Fotografie, ktoré si naša rodina uchovala, mala aj druhú stranu a tak bola identifikácia jasná. Po 94 rokoch sa, v roku 2006, rodina opäť stretla. Túžba a sen bratrov po stretnutí sa splnil. Hoci nie v ich životoch, ale v životoch ich vnukov. Bratanec Edward F. Palm s manželkou Andreou navštívili Slovensko - a my sme sa mu snažili zviditeľniť nielen rodisko jeho starého otca, ale ukázať aj viac z našej krajiny. Tento rok v októbri 2019 prišli na pozvanie opäť - návšteve sme ukázali naše domáce skvosty - kostolík sv. Michala Archanjela v Klížskom Hradišti, navštívili sme moravskú Punkevní jeskyni, slovenskú Banskú Štiavnicu, zubriu oboru v Topolčiankach, a.i. Andrea slávila počas návštevy Slovenska narodeniny a tešila sa z krásnej torty. Naši hostia nešetrili chválou, čo nás, hostiteľov, veľmi teší. A spoločne strávené chvíle a zážitky budú ešte dlho rezonovať v našich myšliach. Ing. Tatiana Sasková

■ Rodinné stretnutie v Miloslavovej zemi, prvý sprava Edward Palm.

PRVÝ ROK SA MÔŽE HODNOTIŤ

Veľakrát konštatujeme „ako ten čas letí“. Áno, niekomu rýchlejšie, niekomu pomalšie. Ja osobne môžem povedať, že rok od 30.10.2018 skutočne uplynul ako voda, čas preletel. Prečo tento dátum? Práve v tento deň, ako starosta obce a aj poslanci obecného zastupiteľstva, sme zložili sľub, čím sme prebrali zodpovednosť za vedenie a spravovanie našej obce. Snažili sme sa podľa finančných, časových aj zákonných možností, aby sme hmotné ale aj spoločenské podmienky pre život našich obyvateľov, ale aj návštevníkov skvalitnili, respektíve nezhoršili.

Na úvod si dovoľím podeliť sa o jeden krátky dialóg s našim občanom: Dostal som otázku, koľko som mal prestávku v starostovaní. Odpovedal som, že 12 rokov. Ďalšia otázka znela: „A zistil si, ako za ten čas stúpila agresivita v ľuďoch?“ Odpovedal som pravdivo: „Áno, to som zistil!“ Toľko dialóg. Áno, každý má právo na názor, no forma reprodukovania sa zjavne zmenila. Že by to bolo nasávaním a čerpaním z „KRIMI“ - z televízie?

Nosnou akciou v roku 2019 boli rekonštrukcie miestnych komunikácií v časti Klížske Hradište – od kultúrneho domu, cesta k cintorínu a malá ulička. Tejto aktivite sme sa venovali v minulých číslach. V súvislosti s týmito prácami sme presťahovali hasičskú zbrojnicu na druhú stranu kultúrneho domu, odkiaľ sme zlikvidovali kontajnery na dočasný zber. Áno, hľadáme vhodné miesto na ich umiestnenie a zriadenie zberného dvora. Pravidelným fungovaním prevádzky zberného dvora by sme vytvorili podmienky občanom pre pravidelnú likvidáciu určitých komodít. Pre zlepšenie podmienok v obci na zimnú údržbu alebo celkovú aj letnú údržbu v obci sme reagovali na výzvu na predkladanie Žiadostí o poskytnutie nenávratného finančného príspevku v rámci implementácie stratégie miestneho rozvoja vedeného komunitou z Programu rozvoja vidieka SR 2014 – 2020. Poskytovateľom je Poľnohospodárska platobná agentúra zastúpená Miestnou akčnou skupinou Stredné Ponitrie, od ktorej požadujeme finančný príspevok na pokrytie časti nákladov na zakúpenie malej komunálnej techniky.

Obec reagovala na výzvy aj v oblasti kultúry a športu. Žiadosti o poskytnutie dotácie z Fondu na podporu umenia nebolo vyhovené, rovnako ani žiadosti predloženej Úradu vlády SR o poskytnutie dotácie pre program „Podpora rozvoja športu na rok 2019“ – teda na multifunkčné ihrisko.

V súčasnosti máme v procese schvaľovania dve žiadosti. Jedna na Ministerstve vnútra SR pre výzvu – ochrana pred požiarmi. Aj keď nemáme písomné vyjadrenie o výsledku posúdenia žiadosti, na stránke MV SR je naša žiadosť medzi schválenými, s finančnou čiastkou na rekonštrukciu hasičskej zbrojnice v Klíži vo výške 28.080,87 EUR. Nedá mi nespomenúť, že prevažnú časť dokumentácie, potrebnej k uvedenej žiadosti vypracovala Ing. Tatiana Sasková. Podávala predmetnú žiadosť, no až na 3. krát sme boli úspešní. Možno aj preto, lebo Dobrovoľný hasičský zbor obce bol 12.12.2019 zaradený do kategórie „C“. Pre toto zaradenie musí byť obcou zabezpečené minimálne materiálo-technické vybavenie DHZO. Že tomu tak je, potvrdili zamestnanci OR HaZZ z Partizánskeho vykonanou protipožiarňou kontrolou dňa 3.12.2019. Pri preverení, ako konštatuje zápis, neboli zistené nedostatky, ktoré by bránili zaradeniu DHZO Veľký Klíž do kategórie „B“. Schválenie našej žiadosti o preradenie do vyššej kategórie by dávalo predpoklad k prideleniu požiarnej techniky z MV SR. Druhou našou žiadosťou v procese schvaľovania je Žiadosť o poskytnutie podpory formou dotácie z Environmentálneho fondu na rok 2020, z Programu obnovy dediny na projekt Odborná starostlivosť o stromy – 16 ks stromov, prevažne líp v intraviláne obce.

V priebehu roka sme zabezpečovali nutnú údržbu a starostlivosť. V zime o chodníky a priestranstvá, v období od jari do jesene o zeleň na cintorínoch, v areáloch ZŠ, MŠ a verejných priestranstvách. Oceňujem aktivity členov Klubu JDS v našej obci, ktorí pomohli svojou aktívnou prácou pri jarnom upratovaní krajín, chodníkov a zelene. No nielen ich prácu ale aj prácu iných, všetkých, ktorí bez vyzvania si udržiavajú svoje priedomia, nečakajú na toho jedného nášho pracovníka na aktívnych prácach, ale aj tých, ktorí nezištne pomáhali pri pomocných prácach na veži kostola ale aj pod ňou, pre udržanie zelene a poriadku v okolí farských priestorov.

Na cintorínoch sme vymenili drevo na lavičkách, natreli konštrukcie, osadili informačnú tabuľu v cintoríne v Hradišti. Tiež bola osadená foto mapa na zastávke SAD v Klíži. Snažíme sa postupne rekonštruovať verejné osvetlenie svojpomocne a zabezpečiť tak aj zníženie spotreby elektrickej energie pri nezniženej intenzite VO.

Pokračovali sme v organizovaní tradičných kultúrnych akcií (Silvester, fašiangová zabíjačka, Deň matiek, Deň detí – cesta rozprávkovým lesom, Mesiac úcty k starším, pozvanie divadla Skýcov, koncert Maroša Banga a tiež spoluúčasť obce na ďalších akciách organizovaných aktívnymi zložkami obce a tiež Občianskym združením „Tu žijeme – Hic Vivo“. Pásmo „Tradičná svadba z Veľkého Klíža“ urobila našej obci výnimočnú propagáciu aj mimo našej obce.

Na záver si dovoľím poďakovať všetkým, ktorí prispeli k skrášleniu obce, podieľali sa na príprave a účinkovaní akýchkoľvek akcií a robili dobrú reklamu našej malebnej dedinke. Ďakujem aj za povzbudenie, pochvalu, či za kritické slová, ktoré sú podané na správnom mieste a tou správnu formou. Nakoľko moje hodnotenie budete čítať v našom Novom Cluse, vždy si predstavte, že je to kronika písaná aj pre budúce generácie. A že toto číslo 12/2019 uzatvára 24 rokov jeho nepretržitého vydávania, je priam neskutočné. Ďakujem všetkým, ktorí sa o to celé roky zaslúžili. Šéfredaktorovi Petrovi Maťašeje, členom redakčnej rady, ale aj prispievateľom aj odberateľom – čitateľom.

Prajem všetkým pokojné a požehnané Vianoce v kruhu Vašich najbližších.

Ing. Anton Stanko, starosta obce

POZVÁNKY

Jasličková slávnosť sa uskutoční **25.12.2019** o 15.00 hod. vo farskom kostole.

Prvý ročník festivalu vo Veľkom Klíži s názvom **Festival pod horou**, sa uskutoční 26. decembra 2019 v kultúrnom dome v Klížskom Hradišti.

Súčasťou festivalu je Art zóna, kde bude prezentovaná maliarska a fotografická tvorba. V hudobnej časti podujatia sa predstaví viacerí interpreti v niekoľkých hudobných žánroch. Vstupné do 20:00 - 7 eur, po 20:00 - 10 eur len na mieste.

Pozývame vás na **Vianočný koncert**, ktorý sa bude konať v nedeľu **29. decembra** vo farskom kostole Všetkých Svätých o **15.00 hod.** Vystúpia Chor de Clus, Klížania a Benetky z Chynorian.

Miestna organizácia Jednoty dôchodcov pozýva širokú verejnosť na sviatočné stretnutie pri kaplnke svätej rodiny na Cerkoch. Účasť prisľúbili aj občania Kolačna. Podujatie sa uskutoční v pondelok **30. decembra**. Odchod od jazierka Lázeň je o **11.30 hod.**

Obec Veľký Klíž a kultúrna komisia pri OcÚ Vás pozývajú na **SILVESTROVSKÚ ZÁBAVU dňa 31. decembra 2019 so začiatkom o 20.00 hod.**

Hudba Shakers Band. Vstupné 10€. V cene je silvestrovská kapustnica a novoročný prípitok. Tešíme sa na vás.

Obecný úrad Veľký Klíž, Kultúrna a športová komisia srdečne pozývajú na **Novoročný Stolnotenový turnaj**, ktorý sa uskutoční **5.1.2020** od 13.00 hod. vo veľkej sále kultúrneho domu. Registrácia účastníkov je od 12.30 hod.

KST Ostrá Veľký Klíž pozýva všetkých priaznivcov turistiky na tradičné a obľúbené zahájenie turistického roka. V pondelok **6. januára 2020** sa uskutoční **TROJKRÁĽOVÝ VÝSTUP NA MIČALOV VRCH**. Zraz účastníkov o **9.50 hod.** pri kultúrnom dome.

TRAKTORKLUB Veľký Klíž v spolupráci s OcÚ Veľký Klíž a Ješkova Ves vás pozývajú na

PRVÝ PLES TRAKTORKLUBU dňa 25.1.2020 v KD v Klížskom Hradišti. Hudba FANATIK. Vstupné 20€ zahŕňa večeru, dezert, víno a kávu. Pripravená bude tombola. Lístky na OcÚ V. Klíž a J. Ves. Info na 0907 047 283

PZ VRCH HORA Veľký Klíž vás pozýva na **XXIV. Poľovnícky reprezentačný ples dňa 1. februára 2020 o 19.00hod.** v KD v Klížskom Hradišti. Občerstvenie CATERING 5S, Hrať bude OK BAND. Vstupné 35€. Predpredaj vstupeniek Ing. Marianna Čavojová.

Zanechali výraznú stopu

Na často zažltnutých papieroch, dokumentoch našej histórie, či iných písomných prameňoch nezriedka vídať ich vlastnoručné podpisy. Čím boli, ako sa zapísali do našej histórie, prečo si na nich spomínáme a toľko krát sa k ich pôsobeniu u nás vraciame? Poznáme ich z opisu ich účinkovania, z dobových fotografií. Ba ešte žijú pamätníci, ktorí sa s viacerými z nich stretali osobne. Ale spoznať ich rukopis, vlastnoručný podpis? Dá sa to. Treba len skúmať a hľadať. V osobnom archíve, či prostredníctvom iných osôb a zdrojov som sa mohol dostať k zaujímavej galérii. Galérii autogramov ľudí, ktorí zanechali stopu v našej histórii. *Peter Maťašeje*

Pavel Berger
(* 1893 † 1987)

správca školy a učiteľ v Klížskom Hradišti
v rokoch 1913 – 1914 a 1919 - 1953

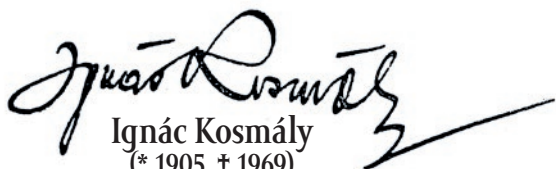
Ján Massányi
(* 1866 † 1967)

správca školy a učiteľ v Klížskom Hradišti
v rokoch 1893 – 1927

Edmund Schottert
(* 1906 † 1969)

čestný občan obce Klížske Hradište
učiteľ a organista
v rokoch 1928 - 1944

Ignác Kosmály
(* 1905 † 1969)

správca farnosti v Kl.Hradišti
v rokoch 1943 – 1953

Jozef Mladoň
(*1916 † 1988)

čestný občan obce in memoriam
riadiťel školy v Klížskom Hradišti, učiteľ a organista
v rokoch 1948 - 1960
divadelný režisér a herec, recitátor, významný osvetový pracovník

Florián Sabo
(* 1913 † 1984)

čestný občan obce in memoriam
správca farnosti v Kl.Hradišti
v rokoch 1953 – 1984

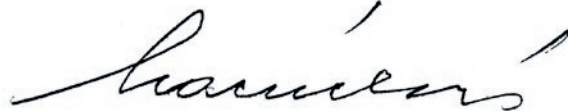
Profesor MUDr. Alojz Sasko CSc.
(* 1931 † 1996)

čestný občan obce in memoriam
špičkový odborník, lekár, učiteľ, vedec
prednosta I. gynekologicko – pôrodnicej kliniky
Lekárskej fakulty UK a Fakultnej nemocnice v Bratislave

Profesor MUDr. Rudolf Korec DrSc.
(* 1921 † 2003)

čestný občan obce in memoriam
najvýznamnejší rodák obce
lekár, diabetológ, vedec svetového významu

Elena Macúchová
(* 1922 † 2016)

držiteľka Ceny obce Veľký Klíž
významná učiteľská osobnosť
pedagogická činnosť v rokoch 1941 – 1993

Ján Beliansky
(* 1922 † 2008)

čestný člen Matice Slovenskej
čestný občan obce in memoriam
popredná osobnosť slovenského povojnového exilu
v USA a Kanade

Ladislav Ťažký
(* 1924 † 2011)

čestný občan obce
spisovateľ

Dobrovoľne a s radosťou

Naše obecné noviny sa na našom Slovensku pomaly stávajú raritou. Vychádzajú už neuveriteľných 24 rokov a o niekoľko dní začnú písať historickú štvrtstoročnicu. Niektorí dnešní členovia redakčnej rady sú v nej od začiatku, iní v nej pracujú kratší čas. Preto si dovoľím vám ich predstaviť, aby ste ich poznali trochu bližšie. Toto vianočné vydanie je na to ako stvorené.

Prvého som v rozhovore vyspovedala šéfredaktora **Petra Maťašeja**, ktorý je chodiacou kronikou. Má neuveriteľnú pamäť a úžasnú schopnosť komunikovať s každým.

Peto, môžeš oboznámiť našich čitateľov s históriou Tvojho účinkovania v Novom Cluse?

Už je to možno známa história. Začala sa písať ešte v roku 1995, keď som tu u nás (a možno aj trochu ďalej za našimi humnami) bol známy tým, že som písal a fotil pre noviny a časopisy. Okresné, regionálne, ale aj celoslovenské printové média. Moje články sa objavovali v okresných týždenníkoch *Tempo*, *Dnešok*. Tiež v regionálnych novinách *Hlas ľudu*, ale aj v celoslovenských ako boli napríklad *Sme*, *Roľnícke noviny*, *Práca* a iné. A časopisy samozrejme. *Slovenka*, *Život*, *Krásy Slovenska*,... Neskromne ešte môžem spomenúť, že svoje príspevky som mal uverejnené aj v krajskej tlačí Slovákov v Juhoafrickej republike a Maďarsku.

Nuž nemohli si to nevšimnúť vtedajší poslanci spolu s vedením obce. Tak sa stalo, že mi ponúkli a následne schválili miesto v redakčnom kolektíve novo založeného mesačníka. V januári 1996 sme začali. Kto by si bol vtedy pomyslel, že Nový Clus dosiahne hranicu štvrtstoročia?? Ale ona je naozaj tu! A v redakčnej rade pracujem stále aj ja. A ak čitatelia budú súhlasiť, ešte nejaký čas v tom budem aj naďalej pokračovať.

A čo Tvoje srdcovky? Za srdcovku považujeme to, čo máš rád, alebo Tvoje hobby.

Prirodzene a v každom ohľade je na prvom mieste rodina, osobné zázemie. Pokiaľ sa mám zmieniť o tom, čomu sa venujem vo voľnom čase, z čoho sa teším a mám radosť bolo by toho dosť. Ak už nebudem spomínať písanú tvorbu, lebo nie sú to len články do novin, mám aj ďalšie srdcovky. Každý môže očakávať, že je to turistika. Je, pravdaže, ale nie je na prvom mieste. U mňa hrá prím filatelia. Intenzívne sa tiež zaujímam o život Slovákov v zahraničí, rád mám literatúru faktu (o histórii predovšetkým). Osobitne by som zdôraznil slovenské hrady. Do tejto chvíle som ich navštívil už 54. Ešte vždy je to fotografovanie, spoznávanie nových krajín, folklór a trebárs dobré predstavenie Radošinského náivného divadla.

Ktoré Vianoce považuješ za Tvoje najkrajšie?

Moje najkrajšie Vianoce? Také už boli.... Keď sme boli deťmi, keď bola dcéra malá, keď sme sa nasťahovali do nového bytu v Topolčanoch a o pár mesiacov tam trávili sviatky. Keď sme sa presťahovali do novopostaveného domu v Klížskom Hradišti, v ktorom rozvíjala borovica z Besiedok. Veru,...už boli. Ale vlastne stále sú očakávané, krásne a neopakovateľné. Verím, že také budú aj tie tohtoročné!

Druhou, ktorú som vyspovedala, je naša kolegyňa **Anka Kňazeová**, ktorá v našej redakcii pracuje ako jazyková korektorka. Je z nás najstaršia, ale duchom mladá a pravopis stále ovláda na výbornú. Má úžasnú fantáziu a takmer každý mesiac obohatí naše noviny príspevkom na zamyslenie. Pokojne by mohla byť spisovateľkou.

Anka, povedz, odkedy si v redakčnej rade NC?

Moje prvé príspevky do NC boli publikované v roku 1999. Posmelená niekoľkými čitateľmi som sa viac začala venovať písaniu postrehov zo života obce. Neskôr to boli články na tému medziludských vzťahov, príbehy ľudí, rôzne úvahy o šťastí, o nenaplnených snoch a živote v dnešnej dobe. V roku 2007 ma oslovili z redakčnej rady a odvtedy som redaktorkou novin. Píšem hlavne pre svoje potešenie, ale rada sa podelím s niektorými myšlienkami aj s vami, milí čitatelia. Keď cestujem, idem na nákup alebo návštevu, sledujem rôzne situácie, ktoré ma zaujmú a v mysli sa mi tvoria myšlienky, ktoré si postupne zapisujem a zrazu mám námet na spracovanie článku.

Prezradíš našim čitateľom, aké máš záľuby?

Medzi moje veľké záľuby patrí návšteva knižníc, odkiaľ odchádzam s plnou taškou kníh. Doma čakám už len na voľnú chvíľu, kedy sa pohrúžim do deja a spolu s postavami prežívam ich osudy. No na

prvé miesto predsa len patria moje štyri vnúčatka a moji najbližší, ktorí stoja vždy pri mne. Spolu sa tešíme a prežívame rôzne situácie. Raz sú to okamihy napäté ako pochmúrne počasie, inokedy sú chvíle, keď sa spolu tešíme, radujeme a smežeme sa, ako keď sviety to najžiarivejšie slnko.

Anička a čo Tvoj vzťah k Vianociam?

Teraz už nastáva ten tajomný a nádherný čas, keď sa už všetci tešíme na tie čarovné

Vianoce. S veľkou túžbou čakáme, keď aj do našich srdiec zavíta narodený Ježiško a rozžiari v nás pokoj a radosť. Už je len a len na nás, dokedy si tento vzácny dar v sebe ustrážime a či sa vieme podeliť s ním aj s tými, ktorí stále tápu v tme a hľadajú sami seba.

Na rade je naša kolegyňa **Ing. Zuzana Holáková**. Prepisuje do elektronickej podoby príspevky dopisovateľov, opravuje chyby a upravuje slovosled. Mohla by byť kľudne učiteľkou. Na papier ukladá slovko za slovom tak, ako treba. Napokon, to je predpoklad pre redaktorskú prácu.

Zuzka, spomenieš si, odkedy pracuješ v redakčnej rade?

Začnem „od Adama“. Po presťahovaní z Bánoviec nad Bebravou na Klíž som po niekoľko rokov občas do Nového Clusu prispievala svojimi postrehmi, úvahami. Koncom roku 2003 ma prekvapila ponuka na konkurz do redakčnej rady. Po zvážení som sa rozhodla naň ísť. Aké bolo moje prekvapenie, keď som prišla na „miesto činu“, kde čakal šéfredaktor Peter Maťašeja a starosta Ing. Anton Stanko. Spýtala som sa, kde sú ostatní. So smiechom mi povedali: Vybrali sme teba, vitaj v redakčnej rade. A bolo to. Od 1.1.2004 som tu, snažím sa robiť túto prácu čo najlepšie. Moje príspevky som mala uverejnené aj v *Tempe*, v obecných novinách v Klátovej Novej Vsi aj v *Podhoranoch*. Stalo sa, že v roku 2006 som si musela poradiť v redakcii bez šéfa. Okrem príspevkov o spoločenskom dianí v obci som jeden čas tvorila aj krížovky. Pamätáte si?

Prezrad', Zuzka, ktoré veci Ti priťahujú k srdcu?

Tých vecí je veľa. Sú to filmy pre pamätníkov, ktoré zobrazujú život v medzivojnovom období. Minulosť mám rada, z čoho vychádza aj môj vzťah k folklóru a ľudovému odevu. Sama som si zhotovila sukňu a lajblík do môjho kroja. Splnila sa moja túžba spievať v Chór de Clus. Už niekoľko rokov šijem dekorácie a hračky z textilu – tiež námet z minulosti. Rada pestujem kvietky aj zeleninu. V mojej knižnici mám celú zbierku kníh Táni Kelleovej Vasilkovej. Aby som všetko dobre zvládla energiu načerpávam v našej krásnej prírode.

Čo sa Ti vynorí v mysli v súvislosti s Vianocami?

Keď sa povie Vianoce, každý má pred očami tie z detstva: rozžiarený stromček, vyprášaný kapor so zemiakovým šalátom, darčeky, svojich blízkych, koledy. Vonku sneh, ktorý vŕzga pod nohami, keď kráčame na Polnočnú... Dnes je možou túžbou, aby sme tieto sviatky prežili celá rodina spolu. Teraz už viem, že manžel bude v práci...

Druhou najmladšou v našom kolektíve je **Ing. Tatiana Sasková**. Milá, kamarátska, rozvážna. Jej pozorný zrak hneď odhalí, keď je niečo v neporiadku a tento potom trefne opíše.

Táni, povedz našim čitateľom, ako dlho pracuješ v redakčnej rade.

V redakčnej rade Nového Clusu som, ak to dobre počítam, už od začiatku roka 2007, teda cca 13-ty rok. Navštívil ma vtedy Ing. Macúch, ktorý bol starostom obce a ponúkol mi túto „čestnú“ funkciu redaktorky. Vytváral nový redakčný kolektív nášho mesačníka. Vtedy sme sa v jeho kancelárii stretli všetci adepti na úlohu redaktorov a pôsobíme spolu doteraz. Bola to naozaj dobrá voľba, lebo ako redakčný kolektív sa veľmi radi stretávame a rozumieme si. Verím, že aj vďaka tomu naše noviny vychádzajú už takmer 25 rokov!

Ktoré sú Tvoje srdcovky?

Mám rada každé ročné obdobie. Každé je špecifické a v každom sa dajú robiť iné aktivity. V tomto predvianočnom čase prichádzajú na rad knihy. Rada tiež tvorím, mám rada ručné práce, a keď mám čas, rada varím a pečiem. Úspešne ma v tomto poslednom menovanom hobby zastupuje moja dcéra Saša. Mám rada pohyb a snažím sa pohybovať čo najviac pešo, alebo bicyklom. Mojou najväčšou srdcovkou je však moja rodina.

Na Vianoce sa najviac tešia deti, a čo Ty? Čo pre Teba znamenajú Vianoce?

Mám rada to obdobie pred Vianocami, obdobie očakávania, stíšenia, keď sa ešte len chystáme na sviatky. Aj počasie nás na to pripravuje. Dni sa krátia, večery sú dlhšie, trávime ich spolu. Zapálime sviečku, dáme si voňavý čaj, plánujeme, rozprávame sa. A práve preto sa snažím vychutnať si predvianočnú atmosféru. A sviatky? Sú stretnutím rodiny, svetielkami v očiach detí, sú naplnené radosťou zo vzájomnej blízkosti a pokojom. Preto ich máme všetci radi.

V redakcii Nového Clusu pracujem aj ja, **Anna Húdoková**.

Do Nového Clusu som začala prispievať od jeho vzniku. Redaktorkou som od času, keď sa stal starostom Ing. František Macúch. Mala som ročnú prestávku kvôli zdravotnému stavu. Takže som aj ja dobrovoľníčkou v tomto obecnom médiu už 12 rokov. Počas mojej prestávky som zostala s kolegami z NC v kontakte, ale tá tvorivá pracovná atmosféra mi veľmi chýbala. Sme dobrý kolektív, písanie je moje hobby ešte od čias ZDŠ. Teším sa, že pre ďalšie generácie pomáham zachytávať udalosti zo života našej obce.

A moje srdcovky? Na prvom mieste je táto modlitba: „Pane, pomôž mi dať Ťa na prvé miesto v mojom živote.“ A od tohto vzťahu sa odvíja nitka môjho života. Milujem svoju rodinu, snažím sa byť pre nich prístavom pokoja. Keď som sa narodila, dostala som od jednej z mojich sudičiek dar, že budem vo svojom živote stretávať vzácných ľudí. V septembri sme oslávili so svojou najlepšou priateľkou štyridsať rokov, čo sme sa stretli. Týmto chcem povedať, že v mojom živote, veľkú úlohu zohrávajú priateľské a kamarátske vzťahy. Mám priateľov aj o generáciu starších a aj o generáciu mladších. Od mladosti som vo viac či menej intenzívnom kontakte s mládežou. Najskôr som bola vedúcou hviezdíček a iskiev, neskôr pionierskou vedúcou. U nás som navštívila jasličkové a iné pobožnosti s mladými a teraz už len koledujem a pripravujem pre deti stretnutie s DOBROU NOVINOU. Koledujeme už 23 rokov, ale sama by som to nedokázala, aj tu mám okolo seba vzácných ľudí, ktorí mi nezištne pomáhajú a podporujú ma. Medzi ďalšie moje srdcovky patria sviečky, nielen pre svetlo, ktoré vyžarujú a pre atmosféru, ktorú vytvárajú, ale pre ich symboliku – rozdávať sa. Ak si zapálite sviečku, horí plamienkom ale zároveň dáva seba ako obeť. Kniha sú pre mňa tým najkrajším darčekom. Veľmi sa z nich teším, o čom svedčí aj moja knižnica. Mojm veľkým hobby je kozmetika ORIFLAME. Milujem vôňu mora, dobrú kávičku. Z ľudských vlastností si najviac cením úprimnosť a vďačnosť, pretože viem, že nič v mojom živote nie je samozrejmosťou. A čo považujem za svoj hendikep? Všetko pekné i smutné prežívam cez slzy. Ja som sa s tým už zdá sa naučila žiť, ale moje okolie ešte nie.

Vianoce sú pre mňa oslavou narodenín Ježiša Krista a teda aj Boha. Ak ideme na oslavu, oslávencovi nosíme darček. Ja sa snažím nazbierať tých darčiekov viac, nielen počas adventu, ale aj počas roka a tak mám v srdci po celý rok Vianoce. Tiež k tomu patrí aj to vonkajšie, vôňa ihličia, medu, škorice. A vôňa LÁSKY. Preto prajem všetkým čitateľom našich milých novín, aby ste LÁSKU cítili a rozdávali nielen počas vianočných sviatkov, ale každý deň počas nastávajúceho nového roka.

Anna Húdoková

Redakčné (tak trochu hodnotiace) zamyslenie

Končí sa rok. Každý bilancuje. Menej či viac sa obzeráme späť a hodnotíme, čím bol pre nás uplynulý rok. Tak je to aj v našej redakcii. Vydali sme 12 čísiel. V rôznom rozsahu, s rôznym obsahovým zameraním. Priniesli sme našim čitateľom informácie z mnohých oblastí života obce, klízskej doliny, jej obyvateľov, rodákov. Priniesli sme nové témy, publikovali množstvo fotografií, oznamov, kritiku i pochvalu. A možno ešte všeličo iné. Bol to teda pre Nový Clus dobrý rok? Hodnotiť našu prácu musia iní. Domáci sa ale spravidla k ničomu nejako extra nevyjadrujú. Tešia nás reakcie, ktoré prichádzajú od čitateľov (či už pravidelných, alebo náhodných) z iných končín nášho regiónu, či v rámci Slovenska. Dovoľme si z nich niekoľko uviesť...

Anna Ondrejková-Arztová z Piešťan (dcéra lesníka, ktorý pôsobil na Vrch Hore) nám ešte koncom februára napísala:

Fandím Vášmu mesačníku, lebo má vysokú úroveň, a vždy tam nájdem niečo zaujímavé. Tiež celá stránka obce je veľmi obsažná. Pri hľadaní zdrojov do nášho rodokmeňa často navštevujem rôzne obecné stránky a webové cinteriny a musím uznať, že obecná stránka Klíža má oveľa vyššiu úroveň, ako mnohé aj mestské stránky.

Prajem Vám veľa zdravia a množstvo tvorivej činnosti.

Na adresu šéfredaktora prišlo 18.marca aj takéto hodnotenie Nového Clusu:

Vážený pán Maťašeje,

pozrela som si pár čísel obecných novín Nový Clus - klobúk dole!!! Toľko mravenčej práce, perfektné zrkadlo života obce.

**S pozdravom a s vďakou PaedDr. Sylvia Maliariková
Prievidza**

Členka Komisie pre dopravu, výstavbu a cestovný ruch pri NR Slovenskej republiky
Členka vedeckého výboru projektu Európska kultúrna cesta sv. Cyrila a Metoda (EKSCM)
Členka FIJET – Svetovej federácie novinárov a spisovateľov píšucich o CR
Členka Oblastnej organizácie cestovného ruchu REGIÓN HORNÁ NITRA – BOJNICE

Pavel Škorec, návštevník Vrch Hory, turista z obce Kšinná

Ďakujem za noviny. Páči sa mi ako zaznamenávaš všetko čo sa v dedine deje (budúce generácie ti budú vďačné). Keď sa opýtaš detí, ako sa žilo za komunizmu, tak nevedia a dedinu, čo Nemci vypálili tak tam vyhrá Kotleba. Akú máme krátku pamäť. Dosť mudrovania!!!

Osobitne by sme radi zmienili aj ocenenia, ktoré sa formou pekného pozdravu dostalo nášmu dlhoročnému spolupracovníkovi a dopisovateľovi Štefanovi Poliačikovi z Ješkovej Vsi. Po tom, čo bol v januárovom čísle uverejnený jeho článok **Pekné je to moje rodisko!** mu Martin Mladoň z Tatranskej Lomnice napísal:

Štefan, Tvoj článok v N. Cluse je spomienka pre mňa na moju prekrásnu mladosť. Ďakujem!

No a po uverejnení článku **NIE IBA ČLOVEK, ALE AJ STROJE MAJÚ SVOJICH MILOVNÍKOV – PRIATELOV!** v augustovom vydaní, sa veľmi potešil ďakovnému listu, ktorý dostal od predsedu Traktor klubu Vladimíra Bielicha.

Je to naozaj tak. Toľko krát opakovaná spätná väzba. Ak ju cítíme, vieme o nej a nájdú sa ľudia, ktorí ju prejavia, ešte vždy nachádzame energiu neprestať pri práci na vydávaní našich novín. Spolu s podporou obecného úradu a najmä starostu obce Ing. Antona Stanku tak môžeme dať verejný prísľub, že Nový Clus môžete hľadať vo Vašich schránkach aj v nastávajúcom novom roku 2020!

Peter Maťašeje

AJ KEĎ JE SNEH, JE TO AKO ŠEPOT KVETÍN

Takto poeticky charakterizoval tohtoročný turistický pochod na Brezovú „kovboj“ Luboš. Výstižné a presné. V sobotu 7.decembra sme totiž také niečo zažili. Nebolo nás veľa. Len trinásť. Pridali sa ale tradične zástupcovia KST Javor Bošany. S Jozefom prišlo päť

báb. Dobré. Trasa tradičná. A malé prekvapenie už na Vrch Hore. Menšia skupinka nám neznámych ľudí. Boli z Prievidze. Ich cieľ Vrch Hora a Michalov vrch. Ten náš však bol ešte veľmi ďaleko. Všetko sme však zvládli. Aj keď ten strmý stupák pod Oselným vrchom sa mi zdal strmší ako vlani. Ktovie. Z týchto úvah ma vytrhol pohľad na ľudí prichádzajúcich od Veľkých Uheriec. Medzi nimi pán Anton Krištien. Doslova turistická legenda nielen Veľkých Uheriec ale zaiste i širšieho regiónu. Nielenže sme zakývali. Podišli sme k nemu s pozdravom a krátkym rozhovorom. Zvítania pokračovali aj po odchode od nášho jedinečného kamenného stola, kde sa vždy občerstvujeme. Priniesené zásoby, vzájomné ponúkание. Také pekné momenty. Ale ešte stále dlhá cesta pred nami. Stále však krajšia a krajšia. V Partizánskom vraj pršalo. My sme mali počasie (aj napriek predpovediam) veľmi dobré. Bolo síce mrazivo, ale mali sme aj sneženie, neskôr sme kráčali zamrznutou krajinou takou bielou za akú by sa nemusel hanbiť ani Mrázik. Z tej bielo bielej nádhery zrazu vykukla červená strecha. Chata na Brezovej. Vítal nás a zároveň Účastníckym listom obdaroval predseda klubu Jozef Čmiko. Ako po iné roky ani tentoraz na podujatí nechýbala starostka obce Veľké Uherce Ing. Alena Chalupová. Pozdravili sme sa aj s ňou. V teple chaty sme si potom dali vynikajúci guláš. Posedeli, ohriali sa a užívali si tú atmosféru. Takú, akú turisti môžu zažiť len raz v roku. S hosťiteľmi, veľkouhreckými turistami, a ďalšími, ktorí sem vždy prichádzajú zo širokého okolia. Vonku sme mali fototermin. Myslel som,

(Pokračovanie na str. 10)

VYTRVALOSŤOU K ÚSPECHU

Trpezlivosť ruže prináša, vraveli naši predkovia a toto príslovie sme si mnohí mohli overiť aj na svojich vlastných skúsenostiach. Ak niečo robíme dlho a trpezlivo, ak sa nevzdáme pri prvej prekážke a zdoláme ju, výsledok je zaručený.

V našich novinách pravidelne prinášame informácie o dianí v spoločenskom živote, o dianí v škole, škôlke. A nechýba ani športové spravodajstvo. Začiatkom decembra ma pri pokladni v obchode zaujala fotografia dievčat, futbalistiek Topolčian, ktoré hrajú II. ligu. Následne potom som titulok našla aj na FB. Hneď som hľadala konkrétnu tvár. Viem totiž, že v tomto kádri hrá aj naša rodáčka **Terezka Urbanová**, s ktorou sa stretám v autobuse, keď ide z tréningov domov. Futbal hrala už v žiackom družstve OŠK Veľký Klíž spoločne s Nikolou Stančekovou a sestrami Valúchovými. Potom prešla do Topolčian, kde od 15-tich rokov hrá v ženskom družstve v obrane. Napriek tomu sa jej v minulom súťažnom ročníku podarilo vsietiť jeden gól. V spomínanom príspevku som si prečítala, že GFC Topolčany vyhrali všetkých desať zápasov so skóre 55:4 a vedú v druholigovej skupine B. Tento rok sa prebojovali aj do osmičky najlepších družstiev v Slovenskom pohári. Srdečne blahoželáme a prajeme, aby v úspešnom ťažení pokračovali aj v jarnej časti.

Ing. Zuzana Holáková

■ Terka (vľavo dole) so spoluhráčkami.

■ Chvilka s uhreckými turistami na Brezovej.

Foto – Dana Smatanová

AJ KEĎ JE SNEH...

(Dokončenie zo str. č. 9)

že sa všetci na foto ani nezmeštíme. Ale podarilo sa. Predseda Jozef Čmiko aj Štefan Adamík nás išli vyprevadiť až hore nad chatu. Lúčili sme sa a d'akovali. Za milé prijatie, pohostenie, srdečnosť. Zažívame to každoročne, opakovane. No rovnako vždy, ako teraz, keď sme na Brezovú putovali už po 24. krát je to prílev obohacujúcej energie, spolupatričnosti, priateľstva. Ak všetko pôjde ako má, na rok završíme už štvrtstoročnicu našich účastí na tomto podujatí. To tohtoročné pokračovalo cestou do Radobice. Všade biela pokrývka, v dvoch domoch zabíjačka a zavretá krčma „U Plachtu“. Našťastie sme nezostali na zime. V miestnom kultúrnom dome boli Vianočné trhy. Bošianske turistky nás predbehli a už si pochutnávali na vianočnom punči. My sme si poprezerali prekvapujúco kvalitné a veľmi pekné veci, ktoré tu boli v ponuke. Ako vraví Peťo z Kračín, keď končí Brezová môžu začať Vianoce. Túra končila a so sviatočnou náladou, ktorá nás pri odchode z Radobice sprevádzala som mohol skonštatovať. Môžu začať!

Peter Maťašeje

Vianočný čas v MŠ (Dokončenie zo str. č. 3)

dekorácie, čím sa rozvíjali ich zručnosti, fantázia, vzťah k práci, krásno cit. Môžeme vyzdvihnúť aktívnu spoluprácu rodičov, ktorí nám prispeli svojimi výrobkami zhotovenými doma, aby tak pomohli našej materskej škole prezentovať sa na tomto krásnom podujatí. Za tento zodpovedný prístup všetkým, ktorí prispeli, srdečne ďakujeme. Pre spštenie tohto krásneho predvianočného dňa sme pripravili aj kultúrny program.

A Vianoce môžu začať, preto Vám prajem nádherné prežitie týchto sviatkov, vychutnajte si každú sekundu tohto času spolu so svojou rodinou. Nech šťastie a radosť vládne u Vás doma, nech obchádza Vás nešťastie a smola. Nech pohoda vládne nad vianočným stolom a láska prevláda nad zlým slovom.

Darina Halmová, riad. MŠ

Tak, ako šťastie nosí kominár, tak aj redakčná rada praje vám, milí naši dopisovatelia a čitatelia: prežite najkrajšie sviatky roka tak, ako si prajete a Nový rok nech vás šťastím zasype